

Monrad: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Forinden jeg giver Nogen Ordet, maa jeg bemærke, at Discussionen om Sagens Realitet nu er afbrudt, indtil det formelle Spørgsmaal er afgjort. Den ærede Taler, som gjorde Forslag til et Udvalgs Nedsættelse, maa jeg maaskee anmode om at opgive Tallet paa dette Medlemmer.

Kraiberg: Jeg skulde tillade mig at foreslaae, at det kommer til at bestaae af 7 Medlemmer, hvoraf 4 vælges i Afdelingerne, og 3 i Thinget.

Monrad: Jeg anseer det for en Selvsølge, at, skjøndt den ærede Rigsdagsmand har foreslaaet, at vi skulle benytte et Middel, som ikke hidtil er brugt i denne Sag, kan dette dog ikke være at forstaae saaledes, at det skulde være afvigende fra selve vor Forretningsorden. Han kan vel foreslaae, at der skal nedsættes et Udvalg, men jeg tror ikke, han kan foreskrive dette Udvalg, hvad det skal gøre, hvorledes det skal gaae frem; det har kun at tage Sagen under Overveielse, videre ikke; videre kan Forslaget ikke gaae. Dersom altsaa den ærede Forslagsstillers Mening gaaer ud paa, at Forhandlingerne nu afbrydes, og at der nedsættes et Udvalg til at tage Sagen under Overveielse, saa forekommer det mig, at der virkelig kunde være Anledning dertil. Jeg er overbevist om, at det langt overveieende Fleertal i denne Sal opfatter Grundlovens Bud paa den simple og naturlige Maade, at Kirkens Forsatning skal ordnes ved Lov, og jeg tvivler ikke om, at Alle de, der være Hengivenhed for Grundloven, inderlig ønske, at enhver af de saakaldte Lovparagraffer jo hurtigere jo bedre bliver fyldestgjort ved Lovbestemmelser. Naar Forslaget opfattes som virkende i denne Retning, skal jeg altsaa stemme for et Udvalg, for at vi allerede paa dette Sagens Trin kunne søge at nærme os hverandre. Man pleier vel sædvanlig først at gaae over til at nedsætte et Udvalg, efterat den første Behandling er endt, men ved denne Sags Behandling have Meningerne staaet saa langt fra hverandre, have Principerne været saa afvigende, have

Lidenstaberne, og det smukke og ædle Lidenstaber, været i saa stærk Bevægelse, er der blevet udtalt saa mangeartede og forskjellige Betyrninger fra forskjellige Sider, at der vel kunde være Anledning til, i selve Sagens Interesse at underkaste den et Udvalgs Drostelse, inden vi gaae videre, for dog om muligt at komme hverandre nærmere med Hensyn til Principerne. Det er Begyndelsen paa enhver Sag, at den møder stærk Modstand, at den møder Lidenstaber, at Anskuelseerne staae stift imod hinanden, men det har dog overordentlig ofte været Tilfældet, at en rolig Overveielse har senere bragt Anskuelse, der syntes at staae lige mod hinanden, i Samklang. Uagtet Anskuelseerne i dette Tilfælde, ere saa særdeles afvigende, forekommer det mig dog, at det paa ingen Maade er absolut givet, at det ikke skulde være muligt at finde Former, hvorunder et Lovforslag, sigtende til at give Kirken en Forsatning, kunde finde Medhold og Samstemning hos Fleertallet af dette Things Medlemmer, idetmindste hos alle dem, hvem det ligger paa Hjerte, virkelig i Livet at indføre alle Grundlovens Bud, enten de nu behage dem meer eller mindre.

Kraiberg: Jeg vil kun udtale, at skjøndt det, efterfom Stemningen her i Thinget har viist sig for mig, er ganske rimeligt, at jeg har en bestemt Mening om det Resultat, hvor til et Udvalg vil komme, kan det dog ikke være min Mening at ville fremsætte nogen somhelst Instrux for det, thi dertil berettiger Forretningsordenens § 9 mig ikke. Det er i Genhold til dens bestemte Ord, at jeg gientager mit Forslag, men da jeg fra mange Sider er bleven anmodet om at tage det tilbage, forsaavidt Medlemsantallet angaaer, skal jeg nu foreslaae, at der nedsættes et Udvalg bestaaende af 9 Medlemmer, hvoraf de 4 vælges i Afdelingerne og de 5 her i Salen.

G. Winther: Der er to Grunde, hvorfor jeg ogsaa kunde ønske, at der skulde nedsættes et Udvalg angaaende denne Sag. Den ene Grund er den, derved at imødekomme Mænd, der have gjort sig saa megen Umage for at fremme en Sag, som jeg ogsaa tror, at det er af stor Bigtighed at fremme, og den